

“SIVISTYS” EDISTYY HAITISSA

AITIN “amerikalaistuttaminen” edistyy nopeasti. Haiti, tuo muutama vuosi sitten rauhallinen ja onnestaan nauttiva maa, nyt tuntee samoja tuskia, kuin kaikki muut kapitalistiset maat ja “sivistysty” samaan suuntaan, kuin Amerikan Yhdysvallat. Amerikalaiset, “sivistyneet” kapitalistit, eivät voi sietää lotuskasvien syömistä ja muita “alhaisia tapoja”. Siksi he ovat valmiita “autamaan” kaikkia alkuperäisellä kehitystasolla olevia kansoja. Haitilaisille opetetaan suurtuotantoa siten, että heidän annetaan työskennellä amerikalaisen kapitalistien omistamissa tuotantolaitoksissa ja säästäväisyyttä siten, että heille maksetaan mahdollisimman mitättömiä palkkoja.

Haitin asukkaat eivät ole luonteeltaan laiskoja. Ennenmuinoin, jolloin vielä ei tunnettu amerikalaisista “sivistystä”, heidän ei tarvinnut tehdä ylivoimaisesti työtä. Heidän yksinkertaiselle elämälleen välttämättömät ravintoaineet, suurimmalta osalta, kasvoivat itsellensä luonnossa. Tarvitsi vain koota hedelmät. Haiti suurelta osalta on hyvä kasvuista maata, antaa monta satoa vuoden mittaan. Hedelmiä kasvaa metsissä, samoin kuin muitakin marjoja. Lämmin ilmanala ei vaadi vaatteita juuri ollenkaan. Haitilaiset käyttivät osan ajastansa pienien maatilojensa viljelykselle välttämättömiin tehtäviin ja muun ajan kuluttivat huvitteluun, lauluun ja tanssiin. Kapitalistisesta “sivistyksestä” osalliseksi enemmän tai vähemmän päässeet amerikalaiset riistäjät näkivät Haitin kansan luonnollisessa elämässä ja ympäristössä kuluvan turhanaikaisesti tarkoituksiin luonnonrikkauksia ja ihmisenergiaa. Nämä täytyi saada palvelemaan mammonan jumalaa — yliarvon riistäntää.

Riistämistarkoituksissa Haitin kansan viattomaan ja yksinkertaiseen elämään kyntensä kiinni iskeneet “sivistäjät” — amerikalaiset kapitalistit — ensin aikovat toteuttaa tarkoituksensa käyttämättä pakkoineja. Heidän alotteestaan Haittiin perustettiin hyvin yksinkertainen hallitusrakenne. Tässä kun oli onnistuttu, niin sitten annettiin lainoja, joiden kautta päästiin Haitin kansallispankin ja raha-asiaiden kontrolliin. Mutta Haitin kansa alkoi käsittämään “sivistäjän” tarkoitukset ja muuttui vähitellen tyytymättömäksi — palkitsi “kiittämättömyydellä” amerikalaisen kapitalistien “hyväntekevyyden”. Riistämistarkoituksessa perustettua hallitusta uhkasi perikato. Kutsuttiin avuksi Yhdysvaltain sotilaita — suojelemaan amerikalaisen “oikeuksia ja omisuuksia” vallankumoukselta, joka tosin vielä ei ollut alkanutkaan. Näin Yhdysvaltain sotilaita vietiin Haittiin vuonna 1915 ja aina siitä saakka niitä on siellä pidetty. Haitin kansallinen hallitusmuoto hävitettiin ja sen tilalle “valittiin presidentti”, joka astui virkaansa sotatilan vallitessa.

Aina vuoteen 1915 saakka, jolloin Yhdysvaltain sotilaat laskettiin Haitissa maihin, Haitin palkkatyö-

läisten lukumäärä oli verrattain pieni, tuossa 150, 000 paikkeilla. Näitä löytyi pääasiallisemmin vain rantakaupungeissa. Riistäntä oli kokolailla siedettävää, sillä kotoinen porvaristo oli nuorta, vasta hiljattain parempaan taloudelliseen asemaan pääsnyttä aineesta. Ulkomaalaisia riistäjiä oli perin vähän. Kaiken kaikkiaan koko maassa tällöin oli vain tuhatkunta sellaisia asukkaita, joita voitiin nimittää porvereiksi. Koko maan väkiluku vuonna 1915 oli noin kaksi ja puoli miljoonaa ihmistä. Kansan suuri enemmistö työskenteli maanviljelyksen alalla. Maanviljelijät joko suoranaisesti omistivat pektonsa tai sitten viljelivät niitä “puoliksi”, se on, toinen puoli sadosta meni maanomistajille ja toinen puoli jäi viljelijöille.

Maanviljelijäin keskuudessa vallitsi luontaiskomunismi, jota haitilaiset kutsuvat “coubit” nimellä. Kaikki kutsuivat toisiaan “frere’ksi” — veljeksi. Kyiväminen ja sadon korjaaminen suurin piirtein tapahtui yhteistyöskentelyn kautta. Muta- eli saviaineiset ja olkikatsoiset asuinrakennukset tehtiin yhteistyöskentelyn kautta. Kaikista katolilaisen uskonnon yrityksistä huolimatta suurin osa maanviljelijöistä meni avioliittoon ilman kirkon “siunausta”, keskinäisten sopimusten perusteella. Kukkotappelut ja tanssiminen muodostivat maanviljelijäin elämälle huvipuolen. Eräs viatoin kansallistanssi, jota amerikalaiset “sivistyneet” nimittävät “ihmissyöjien juh-lamenoksi”, oli yleisesti yhtenä tanssien joukossa.

Tätä tanssia mentäessä hakataan tavattomasti rum-puihin, joten se vieraille ensin näyttää oudolta.

Suurin enemmistö kansasta oli, vielä nykyäänkin on, lukutaidottomia. Tästä johtuen maalaiskyliä kier-tell mestarilaulajia, jotka lauloivat vanhanaikaisia kansallislauluja ja kertoivat taruja viisaasta "Ti-Malice"-sta, joka voitti tyhmän "Bouqui"-n. Kaikki tämä yksinkertaisuus, alkuperäisellä sivistystasolla oleville kansakunnille ominainen viattomuus, on hä-vinnyt kapitalistisen "sivistyksen" tieltä.

Haitin entinen perustuslaki selitti, että jokainen, ken jollakin maakappaleella asui kaksikymmentä vuotta ilman kenenkään erikoisempaa vastustusta, tuli sen lailliseksi omistajaksi ja eikä tarvinnut hankkia minkäänlaisia todistuspapereita. Uusi perustus-laki, jonka, amerikalaiden kapitalistien määräyk-sestä, kirjoitti Franklin D. Roosevelt, vaatii jokaisel-ta maanomistajalta lailliset "talonkirjat". Ennen kun ei tarvinnut hankkia todistuspapereita maan o-mistusoikeuteen, niin luonnollisesti vain muutamilla on sellaisia saatavissa. Tästä johtuen maanviljeliöi-tä jatkuvasti karkoitetaan tiloiltaan, jotka sitten joutuvat amerikalaiden suurtilain omistajain hal-tuun. Näin tehden saadaan palkkatyöläisten luku-määrä lisääntymään nopeasti ja suurkapitalistit saa-vat luonnonrikkaudet, joiden kullaksi — yliarvoksi — muuttamisessa tarvitaan palkkatyöläisiä.

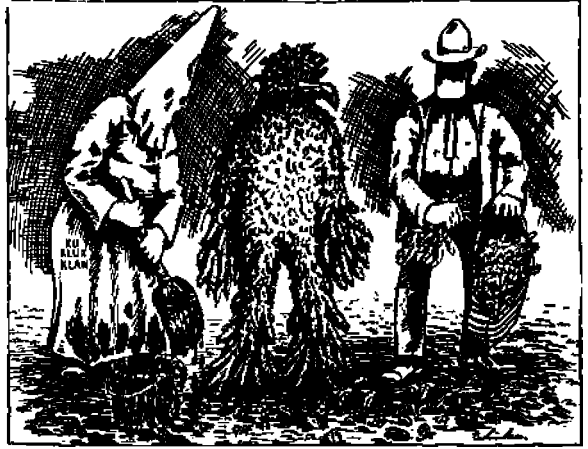
Amerikalaiset teollisuuskapitalistit ovat viimeisten vuosien aikana uhranneet suuria rahasummia teolli-suuslaitoksien rakennuttamiseksi Haitissa. "Haiti-lais-amerikalainen sokeriyhtiö" rakennutti vasta hil-jattain Port-au-Princen (Haitin pääkaupunki) lähelle kahdeksan miljoonaa dollaria maksavan sokeri-myllyn.

Sekatyöläisten päiväpalkka Haitissa on keskiarvoi-sesti yksi gourde. Joku vuosi sitten gourde oli ameri-kalaisen dollarin arvoinen, vaan nykyään siitä mak-setaan ainoastaan kaksikymmentä senttiä. Vaikka-kin elämäkustannukset Haitissa ovat verrattain al-haiset, niin siitä huolimatta työläiset kärsivät huuta-vaa puutetta. Kaiken lisäksi tästä "suurenmoisesta" palkasta täytyy tehdä kaksitoista tai neljätoista tun-tia työtä.

Haitin mustaihoiset asukkaat, joita amerikalaiset kapitalistit nimittävät "apinoiksi", tulevat vähitellen luokkatietoisiksi. Vaikkakin heissä vielä voimak-kaana elää kansallishenki ja vihaavat muita rotuja, johon lienee kyllin syytäkin, niin siitä huolimatta he käsittävät, että amerikalaiset imperialistit eivät ai-noastaan ole Haitin kansallisten tapojen vihaajia, vaan myös äärimmäisiä riistäjiä.

Port-au-Princen kaupungissa toimii muutamia hei-konlaisia unioita, joihin jäsenenä kuuluu puutyönte-kijöitä, kahvityöläisiä, kenkätyöläisiä ja ajureita. Työläisten järjestyminen Haitissa, samoin kuin muissakin kapitalistisissa maissa, on saanut työnan-tajain vastuksen ja vainon osaksensa.

Puutavara, kahvi, tupakka ja sokeri ovat tuottei-

ta, joita Haitista viedään ulkomaille. Tosin muitakin tuotelajia viedään ulkomaille, mutta niin vähäisessä määrässä, että niistä ei erikoisemmin kannata mainita.

Työläiset saavat osaksensa kaikenlaisia vääryyk-siä ja kohtelun sellaisen, että sille tuskin vertaista löytyy. Alumpana mainittu sokeriyhtiö, esimerkiksi, pidättää työläistensä palkoista jokainen viikko kah-den päivän palkan. Tämä näin pidätetty palkka mak-setaan aina "joskus tulevaisuudessa". Työläiset jou-tuvat pysyttelemään samassa työpaikassa pitkät a-jat, väittämättä kurjista työ- ja palkkasuhteista, sil-lä he eivät millään muotoa haluaisi menettää pida-tettyjä palkkojaan. Sanotun sokeriyhtiön ylläliikkeen-hoitajan lausunnon mukaan haitilaiset ovat "apinoi-ta", joita saa kohdella niinkuin "eläimiä" ja kai sik-si hänen komentonsa alaisilla työmailla, niiden ympä-riällä, pidetään amerikalaisia sotilaita säännöllises-ti.

Erään toisen amerikalaisen korporatsionin esimi-es, jonka nimikin on liian halpamainen mainittavak-si, kopeillen kertoi, kuinka hän autoonsa sijoitetulla konekiväärillä tappoi kahdeksantoista haitilaista yh-tenä yönä. Tämä "sankarityö" tapahtui Port-au-Princessa toimeenpantun verilöylyn aikana, jolloin kylmäverisesti murhattiin 1,700 Haitin asukasta.

Amerikalaiden suurkapitalistien edustajat, jotka toimivat Haitissa, suurimmalta osalta ovat Yhdysval-tain etelävaltioista, joissa mustaihoiset ovat erikoi-semman vainon ja raakamaisten töiden kohteina. Nämä verenhimoiset pedot, joilla on riittävästi otsaa nimittää apinoiksi ja ihmisyydjiksi muihin rotuihin kuuluvia ihmisiä, pitävät sankarillisina töinä mustaihoisten hirttämisiä ja muita veritöitä. Aivan tavallista näiden joukossa on se, että juhlaillallisilla ja juomingeissa ollessa kerrotaan, kuinka monessa hirt-tojoukossa kukin on mukana ollut. — Kaunista "si-vistystä" — amerikalaisuutta — jota Haitiin vie-dään pistimien kärjissä.

Martha Foleyn mukaan.

BOIKOTTAKAA KAIKKIA CALIFORNIAN TUOTTEITA!